

دکتر سلماسی زاده معاون دانشکده علوم تربیتی دانشگاه تبریز

مسجد جامع تبریز

«۳»

مسجد جمعه و مدرسه طالبیه - بنای مسجد جمیع کنو نی که بر روی بنای مسجد سلجوقی گذارده شده در نتیجه تعمیر اتیکه در آن بعمل آمده از صورت اینه باستانی خارج و بشکل بنای جدید درآمده است که عاری از خصوصیات تاریخی می باشد . مسجد جمیع در آخر بازار در مدرسه طالبیه واقع شده است در این مدرسه چهار مسجد بنا شده که عبارتنداز :

۱ - مسجدی است بس قدیمی واقع در سمت راست دالان مدرسه از در ورود طرف بازار طاقهای اشت که بانی و تاریخ آن مجهول بوده و سابقاً به نام آلچاق مسجد (مسجد پست) معروف و فعلاً به مسجد میرزا صادق آقامجتهد مشهور است .

۲ - مسجد کوچکی است در سمت چپ (جنوبی) دالان مدرسه باستون های سنگی و طاقهای ضربی آجری که در سابق به مسجد ملا محمد حسن پیش - نماز و بعدها به نام مسجد اسماعیل خاله او غلی معروف شده است .

۳ - مسجد جامع معروف به مسجد مجتبه که پنجره های شمالی آنها مشرف به حیاط مدرسه بوده درست غربی مسجد اسماعیل خاله اوغلی واقع است .
 ۴ - مسجدی است قدیمی که چندین دفعه تعمیر و تغییراتی در آن داده شده و با ستونهای از سنگ کبود مجدداً بنากشته و فعلاً به مسجد حجۃ‌الاسلام معروف می‌باشد این مسجد درست غربی مسجد جامع واقع پنجره های شمال آن به صحن مدرسه باز می‌شود .

مسجدجامع- مسجد جامع را بانی اول مجھول است و بعد از آنکه بزلزله ویران گردید تو سطح حسینقلی خان دنبی مجدداً بر همان بنیان قدیم بنا شده و فعلاً مسجدیست مرتفع و دراز بطول ۶۰ متر و عرض ۱۵/۲۰ متر که با طاقهای جنوبی آجری پوشیده است .

طول مسجد بدوقسمت تقسیم می‌شود :

قسمت اول که قدری کم عرض است بطول ۲۸ متر و فقط در انتهای هر طرف دو طاق کوچک بطول دو متر ساخته شده است .

قسمت دوم که عرض زیاده از ۱۵ متر می‌باشد سی دو متر طول داشته و بواسطه دو چرخ عریض و برآمده از قسمت اول مشخص می‌شود .

محراب در انتهای این قسمت (عرض جنوبی) واقع در هریک از دیوارهای شرقی و غربی پنج طاق دو مرتبه بعرض ۳/۶۰ متر و بطول ۴/۶۰ متر موقع تعمیرات اوایل دوره قاجاریه ساخته شده است . در پشت دیوار شرقی این قسمت مسجد بزرگ و تاریکی با پایه‌ها و طاقهای ضربی آجری بنا شده که به مسجد زمستان معروف است .

در بالای مسجد جامع و همچنین در سر مدرسه کتبیه‌های بر جسته از سنگ مر منصب شده که شرح تعمیرات انجام یافته در دوره قاجاریه و موقوفات مدرسه و فرمان در باب منهیات روی آن حک شده است .

در یکی از طاقهای کم عرض طرف غربی قسمت اول مسجد سنگ مر من بطول ۱/۷۲ متر و بلندی ۱/۱۲ متر بدیوار جنوبی اطاق نسب و فرمان

جالب توجهی از شاه طهماسب اول صفوی (۹۳۰ - ۹۸۴ هجری) در دوازده سطر بخط ثلث بر جسته روی آن نوشته شده است که از جنبه تاریخی حائز اهمیت بوده و متن آن بشرح زیر می‌باشد :

« فرمان قضا جریان شاه ستاره سپاه خاک آستانه خیر البشر مرج مذهب ائمه اثنی عشر غلام امیر المؤمنین حیدر علی بن ایطالب السلطان بن السلطان ابوالظفر شاه طهماسب بهادرخان خدالله ملکه وسلطانه شرف نفاذ یافت آنکه بنابرؤاییاً صالحه که در شب پنجشنبه دوازدهم شهر شعبان او دیل اثنی وسیعین وتسائمه حضرت حجۃ‌قائم صاحب‌الامر والامان صلوات‌الرحمن علی‌درا در راقدة دیدم قامت اشرف آن‌حضرت بلند روی کشیده ومحاسن شریف یاک قبضه موی محاسن وشارب خرمائی وچشم واپروری آن‌حضرت سپاه وضعی در بشرة مقدس آن‌حضرت ظاهر بود چنانچه‌گویا ریاضت کشیده‌اند و تاج سقر لاطی قرمزی دستار بر سر اشرف داشتند و جامه قلمی آجیده که ظاهرآ رنگ آن‌نحوی بوده وبالا پوش قلمی آجیده که غالباً سفید بود پوشیده بودند و چاقشور تیماج زرد در پای مبارکه داشتند و هیچ‌کن آن‌حضرت را نمی‌دید و آواز مبارک آن‌حضرت را با آنکه بلند سخن می‌فرمودند غیر من کسی نمی‌شنید و بعد از ظهور آن‌حضرت فی الحال من فریاد کردم و کسی نشنید و آن‌حضرت بعد از بیرون آمدن از دیوار طاق بندی که تخميناً طول ده ذرع بوده باشد و روی انور آن به قبله بود و بوجهی که پشت مبارک آن‌حضرت بجانب میان مغرب و قبله بود منحرف نشستند و کف پای‌ها را فزدیک یکدیگر رویرو بروجهی که کف به کف نرسیده بود نه‌اکنده پس پیش رقم و پای راست آن‌حضرت را میان بند پای مبارک و جای بند چاقشور بوسیدم بعد از آن‌حضرت بر خواستند و فرمودند که این‌تمغاها را که بخشیده بسیار خوب کرده و اظهار خشنودی فرمودند که تتمه را بیخش و فرمودند که ما از تو راضی ایم یا از تورانی می‌شویم و بیاد نمانده از این دو عبارت کدام فرمودند که روزبر و ذمرت زیاد می‌شود و دولت زیاد می‌گردد عرض کردم که چون این امر مقبول شماست تتمه تمغاها را بخشیدم پیداز آن‌حضرت غایب شد بر وجهی

که من ندانستم که چون غایب شدند لاجرم در روز پنجم شنبه مذکور حسب الامر آنحضرت صلوات‌الله‌علیه تتمة تمثاوات جمیع ممالک محرومه آذربایجان و عراق و فارس و خراسان و شیراز و گیلان خصوصاً تمثاوی دارالضرب طلا و نقره که تا غایب بخشیده نشده بود مؤکد بلطف نامه بخشیدم و ثواب آن را بحضرات چهارده معصوم صلوات‌الله و سلامه‌علیهم اجمعین هدیه کردم و ثواب این اهدایا بحضرت صاحب‌الامر صلوات‌الله‌علیه هدیه کردم بنابر این باید که ابواب جمیع دارالسلطنه تبریز و شوارع ارض روم و عراق را که بملبغ سه‌هزار و هشت‌صد و هشتاد و پنج تuman و هشت‌صد و یار در آن ملک جمع است از تاریخ واقعه مذکور مسدود دانسته‌املا طلبی از هیچ‌آفریده تماید و این بدعت سیئه را در آن ملک بر طرف دانند مستوفیان عظام دیوان اعلیٰ منبعد در دفاتر سنت جمع آن را بنویسند و اسم و رسم آن را از صحایف دفاتر محو گردانند حاکم واکابر دارالسلطنه تبریز مضمون حکم اشرف اعلارا مؤکد بلطف نامه دانسته یقین دانندکه هر کس از مضمون آن تجاوز نموده منبعد بهر صیغه و عنوانی که باشد از آن ابواب چیزی گیردوهر کس که بر حقیقت آن مطلع شود معرض ندارد یزید بن معاویه‌علیهم اللہ‌ال تعالیٰ است و آن جماعت را بروجھی سیاست خواهی فرمود که باعث عبرت دیگران گردد فمن بدله بعدها سمعه‌فانما ائمه‌علی‌الذین بيدلو نه ان الله سميع عليم از جواب براین جمله رونداز فرموده عدول نور زند فی ثالث عشر شهر شوال او دیل اتفاقی عشر و سبعین و تسع‌مائة کتبه علاء الدین

مسجد استاد شاگرد - این مسجد در محله میار میار و در سمت راست خیابان فردوسی واقع و در محل مسجد سلیمانیه از بنایهای قدیمی که در اثر زلزله به کلی منهدم و ازین رفته ، ساخته شده است .

بانی این بنا امیر شیخ حسن چوبان است که در سال ۷۴۲ هجری ساخته‌مان آن تمام شده و نام پادشاهی که بکتیبه نوشته‌اند سلیمان از نواده‌های هلاکو بوده و چون خط قسمتی از کتیبه مسجد را خواجہ عبد‌الله صیر فی از خوش

نویسان و خطاطان معروف و قسمتی شاگرد او نوشته‌لذا این مسجد بنای استاد شاگرد نامیده شده است.

ساختمان مسجد و درودیوارهای بلند و طاقهای مقرنس آن در سیستم بنای قدیم و بشکل معابد و مساجد اواکل اسلام است ویک احتمال هم است که بنای این مسجد قبل از علاوه‌الدین امیر شیخ حسن مخربه آن پا بر جا بوده نهایت ایشان روی آن بناهای جدید نهاده اند مشکل ساختمان از داخل شبیه به ساختمانهای معابد خارجی است و از اینجا معلوم می‌شود که بنای آن بسیار قدیم است علی‌الظاهر بعضی آثار گچ بری و کاشی کاری‌هم در این مسجد بوده کتیبه‌هایی که خواجه عبدالله صیر فی نوشته بود بدیهی است که روی کاشی و یا گچ بری بوده که فلا از بین رفته و کمترین آن هم باقی نیست لیکن در کتب تواریخ مسطور است دیوار ایشان رفته و پایه‌های کافت و ضخیم آن حاکی از ذوق معماران و مهندسان آن عصر های بلند و پایه‌های کافت و ضخیم آن حاکی از ذوق معماران و مهندسان قرن بیست است این شاهنشین‌ها و رواقوها و راهروهای آن بشکل روضات متبرکه عتبات ساخته شده گنبد بلند بالای آن نمونه صنعت معماران و مهندسان قرن بیست است این مسجد صحن بسیار وسیع و حوض بزرگی در وسط آن داشت که اکنون از بین رفته مقداری از صحن وسیع آن را اداره فرهنگ تصرف نموده در سال ۱۳۱۳ شمسی دانشسرایی برای دختران ساخته که از طرف جنوب دیوار بدیوار باین مسجد متصل است و این اشاره و تاریخ بنای دانشسرای از طرف مرحوم ملک الشعرا بهادر در آجرهای کاشی به خط بسیار زیبائی در بالای درب دانشسرای مسطور است:

در همایون عهد شاهنشاه ایران پهلوی

خسرو داش پژوه و داور کیهان خدای

شد با مر حکمت آن فرزانه دستور علم

اینچنین کاشانه فرهنگ از حکمت پیای

به هر تاریخ بنای عالیش هاتف سرود

(مجدد ایراندخت) شد تاریخ این دانشسرای

مسجد حسن پادشاه این مسجد در میدان صاحب الامر واقع است که در زمان حسن پادشاه با آجر و سنگهای مرمر و کاشیهای معرق ساخته شده بود ولی در اثر زلزله بکلی ویران گشته و بعد از مردمان خیر و نیکوکار تجدید بنا نموده اند و فهلا فقد خصوصیات تاریخی و صنعتی است.

مقبره سید حمزه تبریز - این بقیه که در کوی سرخاب واقع است مقبره سیدی است معروف به حمزه از اولاد امام موسی کاظم علیہ السلام واد مقریین سلطان غازان . سید پس از مقتول شدن بدست مغولان در این مکان دفن شده و بعد میرزا ابوطالب وزیر آذربایجان بقیه را بنا کرده است .

این بقیه دارای حیاط بزرگی بوده با حجرات و طاقهای مخصوص برای مدرسه و اقامات طلاب که بعد از مبدل بقیرستان شده و در حجرات کالبدها را به امامت می گذاشتند و اخیراً بمناسبت موقوف شدن اموات از عدم مراثی قسمت عمده بنای اطراف روبروی نهاده است .

کتبیه دوم از سنگ مرمر که بزرگترین آن سه کتبیه است در بالای در شمالی مسجد جامع روبه طرف شمال بدووار نصب شده است مشتمل بر فرمانی است از شاه سلطان حسین صفوی و کاتب آن محمد مؤمن تبریزی است در پانزده سطر بخط ثلث بسیار عالی و زیبا در شوال سال هزار و یکصد و شش هجری قمری حکاکی شده طول این سنگ در حدود یک متر و نیم و عرض آن یک مترا و چهل سانتیمتر است در این فرمان از طرف شاه سلطان حسین صفوی بر ستم خان سالار سپه و بیکلر بیکی آذربایجان امر اکید صادر شده که قمارخانه ها و فاخته خانه ها و چرس فروشی هارا بینند و عایداتی که از این مر بدولت میشد لغو و موقوف دارند و هر کس مرتکب این اعمال بشود حد شرعی در حق آنان جاری گردد و اهالی وا باش را از کبوتر پرانی و گرگه دوانی و قوچ بازی و گاو بازی که باعث خصومت و فساد است منع کرده و مرتکب راجحات نمایند. مضمون این کتبیه در موقع تعمیر کاری مدرسه طالبیه و مسجد جامع توسط آفای میرزا محسن ولد

محمد علی ادیب العلماء که سنگ را از محل اصلی برداشته و پائین آورده بودند خوانده شده و بدست نگارنده رسید که در دراینجا نقل میشود .

مضمون دوم کتیبه مسجد جامع

بسم الله الرحمن الرحيم حکم جهان طاع شاه ملایک سپاه السلطان بن السلطان ابوالمظفر شاه سلطان حسین الحسینی الموسوی الصفوی بهادرخان خلد الله ملکه و سلطانه شرف نفاذ یافت آنکه عالیجاه سالار سپه تفتکچی آفاسی و توپچی یاشی و بیکلریکی آذربایجان به شفقات بلانهایات شاهانه مفترخ و مباہی بوده بداند که چون از هنکامی که مهره ا tegm بر تخته زر تکار فلک آبکون سیما ب نمون بدمست قضا چیده و کعبتین عاج مزین جهه تحصیل نقشیادت کوین بنقش شش جهه گردیده و گنجور گنجینه وجود بمودی حقائب اقتضای (قل اللهم مالک الملك تؤتی الملك من تشاء و تنزع الملك من من تشاء و تعز من شاء بیدک الخير انك على كل شيء قادر) درهم و دینار تمام عیار دولت اعتبار وزرده دهی کذا پادشاهی و فرماندهی عرصه روزگار جهه این دودمان خلافت و امامت و خاندان نبوت و ولایت در مخزن درستی با کمال ترسی محفوظ و مضبوط داشته جهه سنتایش این نعمت قیاس و ادائی شکر این عارفة محکم اساس در این عهد سعادت مهد که عندرای دولت روزگارون در آغوش ولیلای سلطنت ابد مقرن دوش بدوش و اولین سال میمنت مأنوس واوان شکفتگی گلشن آمال عالمه نقوش است همت صافی طوبیت معدلت گستر و ضمیر منیر مهر اسابت شریعت پرورد بحکم آیه و افی هدایه (الذین ان مکن لهم فی الارض و اقاموا الصلوة و آتوا الزکوة و امر و بالمعروف و انهوا عن المنكر) به اجرای اوامر و نواهی خالق کل و خاتم انبیاء و رسول پسحواری صدق انتماء (اطیبو اللہ و اطیبو الرسول لسکم تفلحون) معطوف و مصر و فداشته امر عالم مطاع شرف تقاضیافت که به مضمون بلافت مشحون (قل انتا حرم ربی الفواحش ماظهر منها وما يظن) پرده کیان ستر که پرده نشین و شاهدان چهره نما خلوت گزین بوده بانامل عصیان نقاب بی شرمی از دخسار عفت باز تنوعد دامن زن آتش غصب دادار بی نیاز نگردند و ساکنان خطة ایمان و مقیمان دار السعادة

ایقان به مضمون حقیقت نمون (یا ایهاالذین آمنوا انما الخمر والمیسر والانصاب والازلام در جس من عمل الشیطان فاجتنبوا لملکم تغلدون) به آلت قمار دست دراز نکرده قبل از آن که مشطر نجی ذور آور روزگار ایشان را مات ممات و قیل بند حیرت هیجان و هنگام معرفات ساخته معلوم شود که آنچه برده اند باخته اند سالک طریق اجتناب بوده بیچوچه پیرامون آن عمل شنبیع نگردند و کل وجوده بیت اللطف و قمار و چرس فروشی و بوذه فروشی ممالک محروسه را کم هر سال مبلغ های خنثیری می شد به تخفیف تصدق فرق فرق سای اشرف مقرر فرمودیم و در ابواب صدور اعظم و علماء اعلام و قهقهاء اسلام و ثیقة اینیه علیحده مؤکده به لعن ابدی وطن سرمدی که مزین و موشح به خط گوهر ثثار همایون است به سلط تحریر کشیده اند می باید که آن عالیجاه بعد از شرف اطلاع بر مضمون امر مطاع لازمالنافذآفی الاصطاع والادباع مقرر دارد که در کل مجال تیول همساله آن عالیجاه و امراء و حکام تابعین و ساکنین و متوطینین بقانون از هر شریعت غرا و طریق اظهر ملت بیضاء منهجه صلاح و سداد بسوه مرتكب امور مذکوره نگرددند و بد کاران در حضور امناء شرع شریف و کلانتر انوریش سفیدان محلالات به موجب آیه واقعه هدایه (والذین اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم فاستغروا لذنو بهم) توبه کنند و مرتكبین محرامات مزبور را تنبیه و تأدیب نمایند و التزام بازیافت هرگاه اشتغال به آن افعال ذمیمه نمایند بر نهجه شرع مطاع خد جاری و مورد موافخه و بازخواست سازند و چنانچه احدی باعمال شنبیه دیگری مطلع گشته اعلام ننماید آن شخص را بتنوع تنبیه نمایند که موجب عبرت دیگران گردد و آن عالیجاه و امراء تابعین بعلت وجهات مزبوره چیزی باز یافت ننموده نگذارند که آفرینده ای بدان جهه دیناری طمع و توقع نماید و خلاف کننده از مزدودان در گاه الهی و محروم انشاعت رسالت پناهی و مستحقان لفت و نفرین ائمه طیبه صلوات اللہ علیہم اجمعین و ملائکه آسمان وزمین باشد اهالی او باش را نیز از کبوتر پرانی و گرگ دوانی و نگاه داشتن کا و وقوچ و حیوانات جهه جنگ و پر خاش که باعث خصوصت و عناد و موجب انواع شورش و فساد است ممنوع ساخته سد آن ابواب از لوازم شمر نسد دلیل

در استحکام احکام مطاعه و اشاعت اجرای اوامر شریفه فروگذشت نتیجه این
امر او حکام تایین آنعالیجاه حسب البسطور مشارالیه هر یک درالکاء متعلق خود
به موجی که مقدر فرمودیم به عمل آورده و از هر جوانب براین جمله روندوزنم
قضا شیم معدلت مضمون را بر عموم خلائق خوانده برستگی نقش و پیر در مساجد
جامعه نسب نمایند و در این ابواب قدفن دانسته هر ساله رقم مجدد طلب میدارند
و در عهده شناسند. تصریح را شهر شوال سنه ۱۱۰۶ است و مائة والف من المهرة
التبویه مضمون رقم معدلت شیم فوق که ذلال مایعیست از چشم سار سلاله خاندان
صفوت و کرامت بواسطت عالیجاه دستم خان سالار پسر به مزارع امید کافه عباد الله
فاضن و به سعی عالیقدر رفع الشأن و منبع المکان محمد نیکابرادر و نایب عالیجاه
معظم الیه بر صخره صماقرسیم گردید قد تشرف بکتابها محمد مؤمن التبریزی

چهل مقالہ

ولادت سلطان خدایندہ

ولادت نواب سکندرشان شاه خدا بنده محمد پدر شاه عباس اول در نهم صد و سی و هشت روی داد و درین سال میر غیاث الدین منصور معزول از صدارت و میرمعز الدین محمد اصفهانی صادر شد و هشت سال صدارت کرد و درین سال احمد بیک پور کمال وزیر اعظم شد و امیر قوام الدین جعفر ساوجی وزیر سابق در منزل تبتستانی (۹) به قتل رسید و درین سال جمعی از ازبکان بتاخت بسطام آمدند و ذو القدر سلطان حاکم دامغان ایشان را گریزانید و درین سال عبیدخان ازبک بهرام میرزا رادر هرات محصور ساخت.

فوت مولانالسانی در نهصد و چهل و یک و قبر وی در سرخاب تبریز است.

کتبیه مسجد واقع در خارج دروازه طوقچی اصفهان برابر باع شاهی در نبصد و پنج هجری نوشته شده است (از وقایع السنین نسخه خطی مجلس)

